

[Fiskeriministeren]

udtryk for, at det er min forventning, at vi kan fremlægge en rapport herom ved det nye folketingsårs begyndelse.

Jeg vil gerne give tilslutning til det synspunkt, hr. Lowzow fremførte, at de ting, vi skal foretage os, skal foretages i et tæt samvirke med organisationerne. Det har jeg bestræbt mig på i den tid, jeg har haft ansvaret for dette, og det er også sådan, at organisationerne er stærkt repræsenteret i fiskerikommissionen og dermed har den direkte adgang til at fremlægge deres synspunkter og den direkte indflydelse på det materiale, der skal komme ud af det.

Jeg har også noteret hr. Lowzows bemærkninger om det konservative folkepartis positive medvirken til foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige.

Jeg har i nogen grad svaret på fru Mimi Jakobsens spørgsmål om forhandlingssituationen, men jeg skal dog gøre den tilføjelse, fordi fru Mimi Jakobsen spurgte specielt om strukturforanstaltningerne, at det er ikke muligt at gøre disse færdige på et tidspunkt, da vi ikke har besluttet os vedrørende den interne fiskeripolitik, men det betyder ikke, at arbejdet med strukturforslagene ligger stille. Jeg kan oplyse, at medens vi har opereret med tre forskellige forslag, hvoraf det ene var af gammel dato, har man benyttet mellemperioden til at få dem indarbejdet i ét samlet forslag, der har været genstand for en række drøftelser, således at vi er klar til meget hurtigt efter fastlæggelsen af den interne fiskeripolitik at sætte de foranstaltninger i værk, der skal sikre, at vi kan føre tingene ud i livet, ikke alene med national støtte, men også med støtte fra EFs side.

Fru Mimi Jakobsen var også inde på spørgsmålet om alternative anvendelser af fiskearter, herunder specielt til konsumformål, og jeg kan sige, at vi har etableret støtteordninger, som gør det muligt at yde tilskud til sådanne. Der er også nogle projekter på vej, og det er således, at vi også har skabt mulighed for, at der kan ydes tilskud til markedsføringen, som jo er en vigtig ting, hvis man skal føre nye produkter på markedet. Der blev sidste år gennemført nogle forsøg med filetering af blåhvilling, men der er her ved en række problemer, som jeg ikke skal komme ind på her. Det, der er vigtigt at understrege, er, synes jeg, at der ligger en mulighed for samfundets støtte til foranstaltning

ger, som man i fiskerierhvervet er parat til at gå i gang med.

Hr. Bjørn Poulsen uddelte både ris og ros. En gang imellem havde jeg lidt svært ved at forstå, hvorfor vi skulle have risen vedrørende havbiologernes arbejdsvilkår, specielt knyttet til havundersøgelsesskibet, eftersom det er i denne regerings tid, det er besluttet at investere disse mange penge i et nyt havundersøgelsesskib. Jeg kan sige, at den sag fremmes så meget, som det overhovedet er praktisk gørligt.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på DFHs placering. Jeg forstod, hr. Bjørn Poulsen mente, den skulle over til Jylland, hvor fiskerne er. Her er jeg nødt til at sige, at der altså også er fiskere på Bornholm, og der er også nogle på Sjælland og på Fyn, så jeg tror, der er en række hensyn, man skal tage. Et af de hensyn, der måske ikke er uvæsentligt i denne sammenhæng, er, at det internationale havundersøgelsesråd har sæde i København, og det er jo et område, som DFH har ganske stærk kontakt til.

Hr. Bjørn Poulsen var også inde på spørgsmålet om udviklingen af nye arter. Det har jeg været inde på, men hr. Bjørn Poulsen nævnte også forsøgsfiskeri. Dertil kan jeg sige, at vi har midler til forsøgsfiskeri. Vi har støttet projekter både med forsøg med andre trawlredskaber, fiskeri efter andre arter og på andre pladser end sædvanligt, og det har vi midler til, så hvis der er fiskere, der har projekter, er der også mulighed for at opnå støtte. Jeg kan sige, at det seneste projekt, vi har givet støtte til, er et forsøgsfiskeri efter lodde og tobis i grønlandske farvande, et projekt, som vi har bevilget for mindre end 3 måneder siden, men der er stadig væk penge til rådighed for dem, der er indstillet på at gå ud i et forsøgsfiskeri og kan finde projekter. Når hr. Bjørn Poulsen siger, at man skal sats på fjernfiskeri som alternativ til Nordsoen, vil jeg ikke afvise, at der kan være visse muligheder, men tilføje, at de jo er blevet ganske begrænsede, efter at stort set alle lande har udvidet deres fiskerizone til 200 sømil. Derfor er det sådan, at næsten uanset hvor man ønsker at gå hen og fiske, forudsætter det forhandlinger, aftaleforhold. Det er ganske mange lande, der benytter disse udvidede fiskerizoner ikke til at reservere fiskemuligheden for sig selv, men til at stille krav om betaling for de fangster, der gøres i